

BETEL-NYTT

G
O
D

P
Å
S
K
E

Les det flotte vitnesbyrde «Guds frelsesplan» fra Anette Fredly på side 5.

Minneord om Mandius Mandiussen på side 4.

Og på baksiden kan du bli mer kjent med en utflyttar, nemlig Thomas Mørch.

I tillegg til mye annet innhold.

Stor er din trofasthet

Livet her på jord er virkelig uforutsigbart og fylt av forandringer. Bare tenk på hva som har skjedd i verden og forandret seg de siste tolv månedene.

De siste årene har jeg fått kjenne på

utrolig mange forandringer.

Fra å bo med min familie og tjene Gud i en landsby i

Tanzania, til å bli Veabu igjen. Heldigvis er både Kiabakari og Veia to fantastiske steder å bo, men kontrastene er store og forandringene mange.

I tillegg har alvorlig sykdom blitt en del av hverdagen. Følelser forandrer seg -

relasjoner forandrer seg - livet forandrer seg. Heldigvis får jeg leve hvert et sekund av mitt liv i sammen med en som aldri forandrer seg. Jeg forstår faktisk ikke at mennesker klarer seg uten relasjonen til Jesus.

Jesus sin kjærlighet til meg forandrer seg ikke, hans nåde forandrer seg ikke,

hans omsorg forandrer seg ikke. Midt i stormene i livet får dette bety alt for meg. Hans trofasthet er konstant og alle dager går han med.

Jesus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.

Hebr.13:8

AV KJERSTI HELEN STENSLAND

V i er nå kommet til våren, og vi i VKU har hatt litt av ett år. Det er akkurat ett år siden landet stengte ned, og vi måtte gjøre det samme. Vi kunne ikke begynne med møter igjen før etter sommeren, og i november kom det nye innstramminger som gjorde at vi måtte utsette alle møter til nyåret. Men nå er vi endelig i gang igjen for fullt.

S tyret i VKU har i tråd med andre ungdomsforeninger, adoptert et nytt format for ungdomsmøtene våre. Vi har nemlig startet noe som heter VKU Café. Situasjonen er slik at viss vi har dette café formatet, så kan vi være flere til stede. Dette har gjort at vi har kunnet samle ganske mange ungdommer på ungdomsmøtene.

VKU

V i har siden oppstarten i januar, hatt VKU café , hvor vi har laget mat hver helg. Men selv om dette formatet gjør at vi kan samle flere, så er vi fortsatt for mange i ungdomsforeningen til at alle kan samles på en gang og overholde koronaavstand. Vi har derfor delt deltakergruppen vår i to. En gruppe for de som går i syvende og åttende klasse, og en gruppe for de som går i niende klasse og oppover. Vi har samlet 30 til 40 personer hver helg. Vi har hatt mange koselige kvelder så langt i 2021, og håper å få mange flere. Vi i styret i VKU gleder oss veldig til vi kan samle hele gjengen på ett møte igjen!

Jakob Brattgjerd

YNGRES

Yngresarbeidet i denne covid 19 tiden me dessverre ennå står i, går sin gang. Me måtte som dei aller fleste utsette Yngresarbeidet vårt frå midten av mars 2020 og fram til sommaren.

Heldigvis fekk me ein flott sommaravslutning på Sørbø i siste halvdel av juni då anledningen gjorde det mulig.

Vidare frå september og fram til dags dato har me hatt yngres møter som planlagt cirka annakvar veke. Med unntak av 14. mars 2021 og utover.

Møta har me arrangert i henhold til gjeldande smittevernregler. Me har tatt anbefalinga til regjeringen og kommunen på alvor om å prioritera aktivitetar for dei under 20 år. Derfor har me lagt vekt på å fortsetja med yngresmøtene. Det som er gledeleg er at 35-50 ungar har deltatt på møtene.

Den årlege leiren me har i månadskiiftet januar/februar måtte naturleg nok utsetjas på grunn av pandemien. Leiren er i utgangspunktet utsett til helga 14. – 16. mai.

Yngres juleavslutning på bedehuset

Me er takksame som får vera leiarar for denne fantastisk sprudlande og fine flokken barn. Takk til alle som sender ungane på yngresmøtene. Vær med og husk på oss i bøn.

Einar Rasmussen

SUNDAGSSKULEN

Medan sending av møte føregår oppe på bedehuset kjem det ein liten gjeng med ungar som skal på sundagsskulen nede i kjellaren. Førskuleungane får møte «Laffen» og høyre om «Pelle og den usynlege venen» på det digitale møte, medan skuleungane får møte til fysisk sundagsskule.

Til ungane si store undring kom Katrine seglande inn som sjølve dronninga av Saba. Dronninga fortalte at ho

hadde møtt verdas visaste mann, kong Salomo. Ho hadde spurt kong Salomo kvifor Herren hadde gitt han så mykje rikdom. Då svara Salomo at Gud viste seg for han i ein draum, og i draumen sa Gud at han kunne be om kva han ville. Dronninga undra seg over kva ho ville svart. Salomo bad verken om å bli rik eller at fiendane hans skulle dø, nei han bad om eit lydhøyr hjarta, så han kunne styre Guds folk, og skilje mellom godt og vondt. Dronninga lærte at det viktigaste er ikkje alt me eig, men å ta vare på hjarta sitt og be til Gud, om evne til å høyre kva som er rett.

Salomo har skrive 3000 visdomsord og 1500 songar, og på sundagsskulen har me lært eit av visdomsorda han har skrive. I Salomos ordspråk 4.23 står det «Ta vare på hjarta framfor alt, for livet går ut frå det.»

Song høyrer med på sundagsskulen. «Jesus kom inn, Jesus kom inn» runga gjennom heile kjellaren medan Gerd Kari spela på pianoet, og store og små stemte i. Quiz er alltid like kjekt, og ungane hadde stålkontroll på kva som hadde blitt formidla om den kloke og vise kong Salomo.

Småfelleskap

Hva gjør korona med vårt kristne fellesskap? Det gjenstår å se etter korona er endelig over. I Veia

Bedebusforsamling har vi vært samlet i mindre grupper på

inntill 10 personer når reglene har tillatt det. For å lese og samtale over spørsmål knyttet til en bibeltekst, be sammen og dele nattverd sammen. Det har vært gode tilbakemeldinger fra de som har deltatt og vi håper å kunne fortsette med samlingene dersom tiltakene letter.

DAMENES FØREMIDDAGSTREFF

Kvar tredje tirsdag i månaden treffest 20-25 damer til treff i bedehuskjellaren. Med andakt,spøt og drøs.

Hausten -20 samlast me i alt fire gonger. Me registrerte, sprita og pakka inn maten. Smittevern!

Nå i vinter-21 har me ikkje kunne samlast grunna korona. Me gler oss og ventar på betre tider der me igjen kan ha treff på bedehuset.

Vil helsa med eit "påskevers":

Det var en som var villig å dø i mitt sted for at jeg skulle leve ved ham. Ja, til korset han gikk, hvor han kjøpte meg fred. Da han sonet min synd, det Guds Lam».

God påske! Han er oppstanden, Halleluja!

Anne Kristine

MANDIUS MANDIUSSEN TIL MINNE

En ekte Veabu, Mandius Mandiussen, døde 1. juledag 2020, 81 år gammel. Foreldrene var Magda og Karl Mandiussen. I hjemmet vokste det opp 4 gutter, Tørres, Sigurd, Hans og Mandius som var yngst.

For de fleste guttene som vokste opp i Veavågen rett etter krigen, var det sjøen som fanget størst interesse. Slik var det også for Mandius. Sitt yrkesaktive liv hadde han på sjøen, både på egen båt og som mannskap for andre. De siste årene i yrkesaktiv tjeneste skjedde med egen sjark. Etter den tid ble det fritidsfiske med utgangspunkt fra det koselige sjøhuset sitt i Slettavika. Han var heller ikke ukjent med laksefiske i ulike elver. Han storkoste seg når han fisket etter laks i elvene.

Mandius hadde et stille og rolig vesen. Han var ikke kjent for å heve stemmen, men hadde klare og velbegrunnede meninger om både det ene og det andre. Han hadde god innsikt på mange områder. Det gjorde at han ble lyttet til.

Mandius var en interessant person å snakke med. Lavmælt var han, men det han sa vitnet om at han visste hva han snakket om. Hadde han sagt noe, kunne du stole på det. Beskjedenhet, rettferdighet og

etterrettelighet er ord som alle passer på han.

De senere år av livet fikk Mandius mer og mer interesse for verdien av de åndelige verdier. En kunne se han både på bedehuset og i kirken, og alltid på siste benk som var ledig. Når møtet og gudstjenesten var slutt, gikk han stille hjem. Det var slik han var.

Sykdom kom
snikende
også

Flere år før Mandius døde, opprettet han testament der han bestemte at alt han etterlot seg skulle tilfalle Bedehuset Betel i Veavågen. Bedehuset er veldig takknemlige for gaven. Hilsen Bedehusstyret

til

Mandius. For ikke lang tid siden fikk han en alvorlig kreftdiagnose. Selv en stor operasjon og etterfølgende behandling hjalp ikke. 1. juledag sovnet han inn med en sterkt og klar Gudstro og et håp om en enda bedre fremtid enn det gode livet han levde her på jorden. Vi lyser fred over Mandius sitt gode minne.

Skrevet av: Olav Munkejord

Bli med på bibellesning på bedehuset

Hver onsdag kl 19.30 (utenom i hovedsak skoleferier og siste onsdag i måneden) kan du være med på bibellesning i bedehuskjelleren. Denne har sine røtter fra tidligere tiders bønn- og vitnemøter. Forskjellen er at vi nå går systematisk gjennom Bibelen. I skrivende stund holder vi på med Hebreerbrevet der vi tar et kapittel om gangen.

Samlingene er veldig enkle. Vi

starter gjerne med en av de mange gode sangene i sangboka vår før vi leser høyt gjennom kveldens kapittel. Deretter snakker vi sammen om det vi har lest. Det kan være en fordel å ha lest gjennom teksten hjemme, så vet du tema for kvelden. Men rekker du ikke det, er du likevel selvsagt velkommen. Vi avslutter med en felles bønnestund og er ferdig til kl 21.

På bedehusets kalender (betelvea.no) samt infoskjerm finner du kveldens tekstavsnitt/kapittel. Vi håper flere vil nytte seg av denne muligheten til å kunne komme sammen om Guds ord, åpent for alle.

OBS! Grunnet smittesituasjonen medio mars er det midlertidig stans også for denne typen samlinger en tid framover. Men så snart dette løsner, fortsetter bibellesningen. Du er hjertelig velkommen å bli med! Hovedansvarlig for bibellesningen er Per Langåker.

Salig er den som leser og de som hører det profetiske ord og tar vare på det som der står skrevet. For tiden er nær. Åp 1:3.

Egil Svela

Mitt vitnesbyrd

Av Anette Fredly

I februar kom jeg til Vea bedehusforsamling for å bidra i arbeidet i to-tre uker. Første kvelden deltok jeg på småfelleskap. Det var en utrolig fin arena der man fikk møte mennesker i ulike livssituasjoner. En god plass å dele tro og liv! Nattverden var et høydepunkt.

Jeg var også med på VKU og Yngres. En herlig bukkett av barn og unge! Søndagsskolen var plassen jeg lærte mest – hvem skulle tro? Jeg lærte så mye av frimodigheten hos de voksne for evangeliet. Det var så gøy og godt å sel. Jeg storkoste meg på Vea og håper jeg kommer tilbake snart!

Guds frelsesplan

Påskan er en høytid bestående av mange helligdager med mye innhold. Da jeg var liten syntes jeg det var vanskelig å forstå hele bildet. Jeg forstod blant annet ikke hvordan Jesus klarte å bli født i Betlehem i desember og at han bare noen måneder senere var voksen og skulle dø på et kors i Jerusalem. Hvordan klarte han det på tre måneder?! Jeg trodde også at skjærtorsdag handlet om å skjære brødet til nattverden.

Heldigvis har jeg lært og forstått litt mer av påskan. Nå forstår jeg at ikke alt i det nye testamentet skjedde kun på et år og at skjærtorsdag har fått navnet sitt etter fotvaskingen. Men fortsatt synes jeg at påskens innhold kan være vanskelig å gripe. Hva var det som skjedde på korset? Hvorfor måtte Jesus dø? Og hvordan kan Jesu død ha noen påvirkning for livet mitt?

Guds redningsplan. Det hele startet ved syndefallet. Da skillet mellom Gud og mennesket oppstod. Et skille som vi mennesker aldri klarer å reparere selv. Men heldigvis er Gud en som elsket mennesket så høyt at Han la en helt genial redningsplan for oss. Han skulle reparere skillet selv!

Hvis vi går helt tilbake til Abraham i Det gamle testamentet får vi se Guds konkrete løfte om en tallrik ætt og et lovete land – og frelse for alle folkeslag. Gud gir dette løftet to ganger i 1. Mosebok kapittel 12 og 17. Men i kapittel 15, mellom disse to løftene, inngår Gud en pakt med Abraham, den gang kalt Abram, for å vise at Han holder sitt ord. Denne paktens en pekepinn på påskeunderet i Jerusalem for rundt 2000 år siden.

En spesiell pakt. Pakten mellom Gud og Abraham er for det første spesiell fordi den inngås mellom en overordnet og en underordnet. De var ikke likemenn. For det andre var det hvem som gjorde seg ansvarlig.

Gamledagers paktinngåelser var dramatiske og uhyggelige. Seremonien startet ved å ofre noen dyr ved å dele de i to og legge stykkene av hvert dyr rett imot det andre. Deretter vandret de mellom dyrene som et symbolsk tegn på konsekvensen av å bryte paktens som er «må det gå meg slik om jeg ikke holder min del av avtalen». Altså, konsekvensen er døden.

Det spesielle er at Gud legger Abraham i søvn, samme som han gjorde med Adam da Han skapte kvinnen, og vandrer mellom offerstykkene alene i form av en ild. Abraham gikk dermed ikke gjennom vandringen og sto ikke igjen som ansvarlig hvis han brøt paktens. Det var Gud som gjorde det. En ensidig forpliktelse! Men hva har dette med påskeunderet å gjøre?

Messiastegnet. I løftet og paktens blir Abraham lovet en tallrik ætt. Ordet ætt på hebraisk oversettes direkte til sæd og det kan både brukes om en slekt og en enkeltperson. I dette tilfellet var det jødene som stammet fra Abraham som ble oppfyllelsen av et stort folk. Men enkeltpersonen det refereres til er Messias som skal komme fra Abrahams ætt. Jesus er altså oppfyllelsen av det flere tusen år gamle løftet om Guds velsignelse over alle folkeslag. Men denne velsignelsen kom ikke uten konsekvenser.

Konsekvensene.

Gud brøt ikke paktens, men mennesket gjorde det. Selv om det var vi som sviktet var det Gud som tok på seg straffen. Han holdt det han lovet. Hans lovord ser vi blir fullbyrdet på korset; Jesus døde.

Et skjult symbol i nattverden er brødsbrytelsen. Jesus sier at han «brøt brødet». Brødet er et symbol på Jesu kropp – så brødsbrytelsen symboliserer Jesu kropp som deles i to, slik det skjedde med offerdyrene i paktinngåelsen. Konsekvensen er betalt.

Nå har vi fått en ny pakt.

På skjærtorsdag, dagen før Jesus døde, hadde Jesus og disiplene sitt siste måltid. Under måltidet innstiftet Jesus nattverden. I innstiftelsesordene sier Jesus at vinen er den nye pakt i hans blod. Den gamle paktens oppfylles på korset og det blir opprettet en ny. Den nye paktens er nå i Jesu blod – et løfte om syndenes forlatelse og evig liv.

Dekke oss i Jesu blod. I nattverden minnes vi Jesu offer og soning. Når vi mottar nattverden blir vi fylt av han. For meg blir dette noe konkret som forteller meg at jeg er dekt av Jesu blod. Og det er nettopp dette blodet som gjør at vi går fri! Jesu blod gir liv og håp, både til livet her og i døden.

Nå har Janne og Rudolf vært ansatt siden 1. februar og vi ser allerede hvor stor betydning arbeidet de gjør har og vil ha i tiden fremover. Alle som følger Vea Bedehusforsamling på Facebook eller har lastet ned den nye appen ser at her gjøres det mye bra! Vi er en forsamling med stor aktivitet som vil være tydelige på at vi satser på barn og unge derfor har Janne fått et særlig ansvar for søndagsskolen og Rudolf for ungdomsforeningen. Selv om vi nå er tre ansatte har vi ikke mer enn 90% stillingsstørrelse til sammen og arbeidet vårt drives hovedsakelig av frivillige. Derfor ønsker vi å prioritere oppfølging av frivillige og legge til rette for at disse kan få utføre sin tjeneste på en god måte. Jeg er veldig takknemlig for ansettelsene og ser at dette vil bety mye for arbeidet fremover!

LARS STENSLAND - PASTOR

jeg hadde sett for meg. Men da stillingen ble utlyst og det gikk opp for meg at de etterspurte kvalifikasjoner var innenfor områder jeg trives veldig godt å jobbe med var det ikke fritt frem for at jeg kjente på en uro. Jeg ble også oppfordret til å søke og da arbeidsgiveren min i tillegg la til rette for at en liten permisjon kunne være mulig, ja, da ble det til at jeg søkte og fikk en 20% stilling.

Litt om deg selv, hvem er du?

Jeg heter Janne Hereid Rasmussen, er 51 år, født og oppvokst på Vea, gift med Einar. Sammen har vi tre døtre og ett barnebarn.

Til daglig jobber jeg i Skudenes & Aakra Sparebank innen IT og digitalisering.

Hvordan gikk det til at du havnet opp med denne jobben?

Da det ble klart for meg at forsamlingen ønsket å utvide staben, var det nok ikke akkurat i mitt hode at jeg skulle bli en del av denne. Jeg har alltid vært ivrig som frivillig på bedehuset og brenner for at flere på Vea skal bli kjent med Jesus. Men at jeg skulle være en potensiell kandidat til å bli ansatt i forsamlingen var ikke noe

Hva blir dine oppgaver?

Mine ansvarsområder er hovedsaklig tredelt.

Jeg skal jobbe med forsamlingens digitale kanaler og vår tilstedeværelse i sosiale medier. Herved kommer oppfordringen; følg oss gjerne på Facebook og Instagram ;-)

Videre skal jeg ha oppfølgingsansvar og være en ressurs for søndagsskolen. Jeg brenner for at barna må få høre om Jesus. På bedehuset har det i

mange år vært drevet et solid søndagsskolearbeid og jeg gleder meg til å få være en brikke oppi dette.

Og sist, men ikke minst, skal jeg jobbe med implementering av forsamlingens handlingsplan og strategi. Styret har vedtatt fire fokusområder for forsamlingen: a) barne- og ungdomsarbeid, b) hverdag, c) utadrettet og d) varme og nære relasjoner. Innenfor hvert av disse områdene er det mye vi har lyst til å iverksette.

Hva er ditt ønske, din visjon for arbeidet for bedehuset og forsamlingen?

At flere må bli kjent med Jesus og få være med i et varmt og godt fellesskap av andre kristne, både liten og stor.

Misjonsbefalingen om å gå ut og gjøre alle folkeslag til disipler gjelder nå som før. Enten vi bor på Vea eller et annet land.

Forsamlingens visjon «Beveget av Jesus, for å bevege andre» vil være førende for tjenesten. Et møte med Jesus får betydning for livet vårt. Og vårt liv får betydning for andre. Vi blir brødre og søstre i et stort fellesskap. Et fellesskap jeg håper vil være kjennetegnet av varme og raushet og der vi kan være oss selv og bli møtt med respekt akkurat slik vi er. Uavhengig av stilling, bakgrunn, bagasje og hvordan livet har utfordret oss.

Lyst til å høre en påskesang fra lovsangsteamet? Skann QR-koden og hør «Deg være ære»

SCAN ME

Litt om deg selv, hvem er du?

Jeg heter Rudolf Fredly, er 41 år, født og oppvokst på Smøla på Nordmøre. Jeg er gift med Synnøve, har fire barn og har bodd på Veia siden 1999.

I det daglige har jeg en deltidsstilling som miljøterapeut i kommunen samtidig som jeg driver et lydstudio og tar oppdrag som frilans bassist.

Hvordan gikk det til at du havnet opp med denne jobben?

Når vi begynte å snakke om behovet for større stillingsprosent ansatte i menigheten var jeg en del av styret, så at det kom en utlysning var egentlig ikke noen stor overraskelse for meg. Men jeg er en nokså innadvendt person som ikke liker å stikke meg fram, og jeg hadde nok i utgangspunktet sett for meg at en ansatt på bedehuset måtte være en person som er mer komfortabel med å snakke foran forsamlinger enn jeg er. Så i starten trodde jeg ikke at dette var noe for meg. Men etterhvert ble det mer og mer klart at det var administrative oppgaver vi trengte folk til og da ble det mer aktuelt for min del. Jeg liker effektivisering og struktur. Samtidig foregikk det en prosess i meg selv. Jeg tenker alltid og i alle sammenhenger at det er viktig å spørre Gud om hva han tenker og vil, og å be han å legge til rette eller åpne og stenge dører. Så ble det til at jeg søkte på stillingen og ble kalt inn til intervju. Deretter gikk det egentlig ganske fort og så er vi der vi er i dag.

Hva blir dine oppgaver?

Mine oppgaver det neste året blir blant annet å sørge for god informasjonsflyt mellom styre, stab, mellomledere og frivillige ved hjelp av digitale hjelpemidler. Jeg skal ha utstrakt kontakt med ledere i de forskjellige tjenestegruppene i forsamlingen og hjelpe til med å koordinere frivillighetsarbeidet. Så skal jeg være med på å utvikle et helhetlig smågruppekonsept for forsamlingen, starte nye smågrupper og følge opp disse. Jeg skal også ha en støttefunksjon for ungdomsforeningen, følge opp og veilede ungdomsstyret. I tillegg blir det min oppgave å ajourholde medlemsregisteret vårt. Etter 4 år er vi blitt en ganske stor forsamling og i skrivende stund har vi 385 medlemmer og omtrent 120 frivillige i forskjellige tjenester. Det krever en del planlegging å

koordinere dette.

Samtidig ønsker vi å bruke så lite tid og ressurser som mulig på administrasjon. Og for å klare det trenger vi hjelpemidler som gjør administreringen effektiv.

Hva er ditt ønske, din visjon for arbeidet for bedehuset og forsamlingen?

Jeg håper og vil at Guds ønsker og visjoner skal være mine ønsker og visjoner, og at mine egoistiske, forfengelige og hovmodige tanker ikke skal få plass. Og hva er Guds ønsker og visjoner? Jeg tror at Han som vil at alle skal bli frelst og at Han som vil gjøre oss til menneskefiskere er opptatt av akkurat det, at vi sammen med Han skal fiske mennesker og gjøre dem til disipler. Vi er utrolig privilegerte på Veia som allerede er så mange troende, men det ligger i kallets natur at vi aldri blir mange nok. Derfor ser jeg også fram til at vi skal bygge et nytt og større bedehus, fordi vi ikke kan tillate skoen å diktere hvor stor foten skal være.

Jeg tror at vårt felles ønske på bedehuset er at flere mennesker skal bli kjent med Jesus og vokse i troen, og at forsamlingen skal kunne være et godt åndelig fellesskap å høre til. I fellesskap håper jeg at vi kan gjøre forsamlingen til et sted der det er godt og trygt for barn og unge å vokse opp, en forsamling som kjennetegnes av at vi er glade i hverandre som brødre og søstre, et sted der vi har omsorg for hverandre, kan be for hverandre og møte både sorg og glede sammen. I forhold til jobben jeg selv skal gjøre håper jeg at jeg kan være med å legge til rette for at mennesker skal få tjene Gud og mennesker med gavene de har fått.

DEG VÆRE ÆRE

Deg være ære, Herre over dødens makt
Evig skal døden være Kristus underlagt
Lyset fyller haven, se en engel kom
Åpnet den stengte graven
Jesu grav er tom

Deg være ære
Herre over dødens makt
Evig skal døden være
Kristus underlagt

Frykt ikke mere! Evig er han med
Troens øye ser det; Han gir liv og fred
Kristi navn er ære, seier er hans vei
Evig skal han regjere, aldri frykter jeg

Se, Herren lever! Salige morgenstund
Mørkets makter bever. Trygg er troens grunn
Jubelroper runger; Frelseren er her
Pris han, alle tunger; Kristus Herre er

Hvor ble de av?

Tomas Mørch, født og oppvokst i Rekkje, sønn av Herdis og Aksel Mørch. Aktiv i bedehusmiljøet i oppveksten, men så førte studier han ut av bygda. Vi har sporet han opp og tatt en prat.

Har du noen minner fra barne- ungdomstida på Veia og bedehuset?

Jeg har mange gode minner fra bedehuset både i barndommen og ungdomstida. På søndagsskolen var det full sal hver søndag. Jeg husker vi delte oss i aldersgrupper, og spesielt husker jeg godt at vi satt på kjøkkenet, oppå kjøkkenbenkene, nedi vaskene, på golvet, ja overalt. Det er nok mange på Veia som har vært innom bedehuset og gått på søndagsskolen. Hver mandag var det Guttelaget, og det var stort når jeg endelig fikk begynne der. Ellers husker jeg mange fine møter, både bønn- og vitnemøter, møteuker og spesielt tiden i ungdomsmusikken. Det var en veldig fin tid, der vi reiste rundt omkring på møter på Karmøy.

Ellers gikk det mye i fotball, friidrett og spesielt fuglekikking. Jeg var en ivrig fuglekikker, og snekret fuglekasser i alle varianter som jeg hengte opp rundt omkring på Veia. Det ble mye sykling sørover til strendene langs Åkra og Ferkingstad, der Taravika var spesielt spennende for å se sjeldne fugler.

Hva førte deg ut av bygda?

Det var nok studier som førte meg ut i den store verden. Etter tre år på gymnaset i Kopervik, begynte jeg på Ingeniørhøgskolen

i Stavanger i 1986. Der studerte jeg petroleumsteknologi, med retning innen oljereservoarer og geologi. Jeg traff Anne før jeg flyttet til Stavanger, mens Anne gikk på Lundeneset. Vi giftet oss i 1988, bygde hus på Randaberg etter noen år, og har nå bodd på samme sted i 29 år. Jeg har en fin familie. Vi har tre gutter... Aleksander på 31 år, Mats på 27 år og Henrik på 20 år.

Etter å ha jobbet et par år ute på plattform i Nordsjøen, begynte jeg å jobbe i Oljedirektoratet i 1992. Der har jeg trives veldig godt, så jeg jobber fortsatt i Oljedirektoratet. Jeg liker godt å reise, og har fått reise veldig mye gjennom jobben. Spesielt kjekt har det vært å reise verden rundt for å se på fjell og stein for å lære om oljereservoarene på norsk sokkel. Ellers har jeg også fått jobbe en del med bistandsarbeid i utviklingsland. Spesielt i Ghana har jeg jobbet mye. Der har vi hjulpet landet med å forvalte oljeresursene på en slik måte at det skal komme hele folket til gode.

Hvor er du i livet nå?

Vi bor fortsatt på Randaberg, og går fast på Finnestad Bedehus som ligger ikke så langt fra der vi bor. Dette er en relativ liten misjonsforsamling med en stor misjonsmark rundt. Et av høydepunktene for oss er når vi hver høst får besøk av Anne Kristine Rosberg på en møtehelg. Dette er nå blitt en tradisjon som vi setter veldig stor pris på.

Utenom jobb er jeg også blitt engasjert i politikk, og sitter nå i kommunestyret i Randaberg for KrF. Jeg har alltid vært interessert i politikk, men det var litt tilfeldig at jeg ble aktiv der. Jeg sendte en e-post til både ordfører og hele kommunestyret, og sa at de hadde «sovet i timen» i en sak.

Gruppen i KrF inviterte meg inn på et møte, og dermed var det gjort. Da kom jeg på «listen», og ble valgt inn i Kommunestyret.

Siden det går en del tid med både jobb og politikk, så er det viktig for oss å koble av med turer ute i naturen. Jeg og Anne liker å gå på turer, både i skog, hei og fjell. I fjor sommer var vi så heldig å få en fantastisk tur til toppen av Norges høyeste fjell, Galdhøpiggen.

Ellers var vi så heldige at vi fikk bygget oss en fritidsbolig på Salvøy for en del år siden, så nå er vi en god del på Veia i helger og ferier. Dette førte til at jeg traff Jan Rosberg igjen, som inviterte meg med til Utsira for å se på fugler. Da ble den gamle hobbyen min til de grader vekket til live igjen. Så nå har det blitt mange kjekke fugleturer sammen med Jan Rosberg, Erik Brekkå Rosberg, Arve Austneberg og Jan Kenneth Nilsen. Det setter jeg veldig stor pris på.

Vi har også fått med oss en del søndagsmøter på Veia bedehus. Det er veldig fint å være på møtene på bedehuset og lytte til fin sang og taler. Og så er det alltid kjekt å treffe igjen «gamle» kjente.

Jeg vil minne om Jesaja. 41, 10.

«Frykt ikke, for jeg er med deg! Se deg ikke engstelig om; for jeg er din Gud. Jeg styrker deg og hjelper deg og holder deg oppe med min rettferds høyre hånd.»

Frykt ikke sier Gud til oss. Han er vår Gud, han skal vi stole på. Han har frelst oss gjennom Jesu blod og Jesus blod er det eneste som holder.

REDAKSJONEN

Har du aktuelt stoff til Betel-Nytt er du hjertelig velkommen til å kontakte en av oss i redaksjonen. Vi er takknemlige for innspill.

Ingrid Brekkå Rosberg - 404 90 702
Inger Marie Nilsen - 922 46 138
Oskar Jone Dalseth - 411 04 247
Janne Hereid Rasmussen - 476 34 169

PRINT / LAYOUT

HBO
Janne

FAST GIVERTJENESTE

Konto: 3361.64.07444 (driftskonto)
Konto: 3361.15.81284 (Sørbø)